

“Ἔπειρος εἶδον τρέχοντα λευκῷ πεδίῳ,
τοφὶς δὲ ἄνδρες ἀσπλοι κρατοῦσι τόπουν,
ὅποισιν ἕπλοι διὸ μάκολονθοῦσιν.
Ἄντι μὴ τοῦ ἔπειρος κάρα ἡ ἐσκιμένη,
τῶν ποδῶντος οὐ φαίνονται τὰ ἔχνη.

6. Λαμπάς καὶ μὲν λαμπό^{την}
μημπρὸν καὶ δίχως πόδια. (Χοῦλ.)

//

Εἴν’ ἔνα πρᾶμα,
λαμπὸν ἔχ’ καὶ λαμπὸν δὲν ἔχει
μεριὰν ἔχ’ καὶ ποδάρια δὲν ἔχει. (Ποδάρι.)

(Τετάρτη ἀστι)

Παράδειγμα: τοῦ γενέστεροῦ αἰνίγματος (Χρον. φ. 265)

“Ἐχει τούχηλον καὶ κεφαλήν οὐκ ἔχει.
Τερψιτελῆς εἴη, καὶ ποδῶν δίχα,
ἔμπνυτος τε νεκρός, ἀλλὰ γερῖς δοτέον.

7. Λανιάς σκελετὸν ἔχει σκελετού^{την}
καὶ μιαρώκον φίλη στέκεται. (Χοῦλ.)

(Η περοπτιά.)

Παραδίλαγμα: Λαριά Λαριά σ. 171. Νεοελ. Λαριά. τ. Α' σ. 207, 81. Έν Μαζ. Ημερ. σ. 395 δημοσιεύεται ἡ ἔξης:

Κόλλεται ἡ ταυνυντζούρον
καὶ ἀνεβαίνει ὁ ὄφελίπης.

Ἐπίσημη καὶ ἐν τῇ Λασι. Πολ. τ. Β' σ. 345, 85 ἡ ἔξης:

Στέκεται ὁ τριπόδης
καὶ κεδίναλεκτὸς ὁ μαδός.

8. Λανιάρια ποὺ δινὸς βορεὺ^{την}
σύπερον^{την} καὶ σκοτία. (Λοβ.)

(Η σαΐτα τε ἀργαλετοῦ.)

Παραδίλαγμα: Λοβίτι. σ. 333 μὲν λάπιν «έρευντήσιν καὶ ξυλόχτενον». Ζωγ. Λαγ. τ. Α'. σ. 111, 13. Λασι. Πολ. τ. Β' 333, 6. Σημ. Στ. 2 πουλί καὶ κιλαΐδη

9. Λανιάτην^{την} κατετήσιάν^{την}
καὶ γερῖς νὰ τρέψῃ πιεζούν^{την}
μοναχή τε στριμονιγνωμήν^{την}
καὶ τε καλοῦθλι τε γηριάτη. (Χοῦλ.)

ii

Πιπινίτσα¹⁾ ἀνέβενε
πιπινίτσαι κατέβενε
φοινὶς φαρι. δὲ καθίστηκε
καὶ τὴν εὐθὺν (ἀ)πολοῦσαν¹⁾ (Πραπ.)

ii

Ηρκ²⁾ καὶ ἀνέβενε
εἴρκ²⁾ καὶ κατέβενε
χωρὶς στὸν εἴρκ²⁾
καὶ στὸν εἴρκ²⁾ τὸ πάντα. (Τιμι.)

(Τὸ δρόγκον)

Παραδείγματα: Λαογ. Πολ. τ. Β' σ. 333, 7. Λοχτρ. σ. 32 Νεοεἰ. Αναλ. τ. Α' σ. 215, 124. Φ. Σ. Κ πόλεως τ. ΗΗ' σ. 514, 10.

10. Ἄν μὲ βούλης στὸ στομῆτό
νὰ μὲ καρτροφῆς στὶς ὄχτοι.
Ἄν μὲ βούλης στὸ βορρᾶ
νὰ μὲ καρτροφῆς στὶς ἔννοι.
Καὶ ἂν μὲ δίξης στὴ φυτιά
μὴ μὲ λαριμένης πάσι. (Πραπ.)

(Ο φύλλος)

11. Ἀνοιγοδίσιον εἰ κίμωρ³⁾
καὶ χρέος δὲν ἀκούεται. (Χοιλ.)

(Τὰ μάτια)

12. Ἀνάμεικτοι οὐ δυὸ βορρᾶ
ἴη γελέδη μις βούσκεσι,
καὶ ἀν τέχ⁴⁾ καὶ κονῖσα⁵⁾
ἄλιο μιαν-μιον πάντα. (Χοιλ.)

(Ο κόκκινος)

Στὸ Λοχτρ. σ. 301 σημαγγίζεται ἡ ἔξης παραλλαγή:

Ἄναμέικτοι οὐ δυὸ βορρᾶ
βοιβίαλος βούς
(Η πορφύρη)

13. Ἄποιν⁶⁾ σὲ ἔντις πορφύραίν⁷⁾
καθίσται ἔντις κοπεκίν⁸⁾
καὶ γαλέν⁹⁾ νεροῦ καὶ ἀδέτ¹⁰⁾
καὶ ἔντις κάρυο γηὶ τὰ κάτσα¹¹⁾ (Πραπ.)

(ΗΙ πανιάρα)

Ἐν Παναθ. τ. ΙΘ' σ. 303, 21 γράφεται ἡ ἔξης παραλλαγή:

¹⁾ ἀπολνοῦσσε.

Ἐποιεὶ πάνον στὸ οὐδρίται
κάθεται νὰ κοπελάται
καὶ ζητεῖ νερὸν καὶ ἀλίται
καὶ στὸ κάρδιοντο νὰ κάται.

14. Ἀπὸ πάντοιον τοῦ γάνη
καὶ κάσσον σὲ βαυβάκι
ἀπὸ πάντοιον φαλίδι (Χοιλ.)
(Τὸ χελ'δόν)

Παραλλαγή: Μακεδ. σ. 506, 8, Φ.Σ. Καπόλεως τ. Η' σ. 524, 13. Ζωγ.'Αγ. τ. Α'
σ. 413, 7. Νεοελ.'Αναλ. τ. Α' σ. 218, 145.

15. Ἀπὸ διὸν καὶ στὰ Γιένερι
τὸ μάντι μὲν γνωρίζω. (Χοιλ.)
(Τὰ φωτιά)

Παραλλαγή: Λαογ. Πολ. τ. Β' σ. 335, 17, 49. Νεοελ.'Αναλ. σ. 204, 63. Παναθ.
τ. ΙΘ' σ. 311, 28 Σημ. σε 1 Χανιά ἢ Βενετία ἢ Ανατολή, σε 2 βλέπεται ἡ ἀναδειάζω.

16. Ἀποιλότο τριχὺς
καὶ μάζινον κενίσφια. (Χοιλ.)
(Τὰ κολοκοθιά)

Παραλλαγή: Μακεδ.'Ημ. 1908 σ. 205. βλ. ἀριθ. 132,

17. Ἀπὸ τὰ παραθίρια σου
ὅλον τὸν κόσμον γέλαπο. (Χοιλ.)
(Τὰ μάτια)

18. Ἀπὸ κοντά σὲ ὅλεντα τροχοφορια
καὶ φρούριον τοῦ σὲ γαλέβον. (Δοβ.)
(Ο ἥσκιος)

19. Ἀρθανίτης μὲ τὸ σκιάδι
καὶ μὲ τὸ μονὸν ποδιό. (Χοιλ.)
(Τὰ δοπεριάνδαρα)

Παραλλαγή: Λοκιρ. σ. 34

20. Ἀστρονομικὸν σὸν τὸ ἀβγό,
στρωγγυλὸν σὸν τὸ λεπέρι,
ὅχι μὲ τὸν Ἀη-Γεόργη
μηδὲ ἀλιγὸν μηδὲ λεπέρι. (Ποιήv.)
(Τὸ μαργαριτάρι)

Παραλλαγή: Λαογ. Πολ. τ. Β' σ. 336, 24. Ζωγ.'Αγ. τ. Α' σ. 372, 8. Χιαχ.'Αναλ.
σ. 168, 30. Κοπρ. 279, 141. Νεοελ.'Αναλ. τ. Α' σ. 190, 35. 211, 101. Ἐπιελ. σ. 345,
74. Σημ. σε 3 "Α-Λευτέρη".

21. "Ασπρα μαῆρα πρόβατα
καὶ δικιστικὸς ἔνδυνιος. (Χονᾶ)

(Τὸ σταφύλι)

22. "Ασπρο εἶναι τὸ χωράφι
καὶ μελαχθεῖδος δι σπόδος
καὶ μιλεῖ καὶ συντυχαίνει
σὰν ἔκεινον ποῦ τὸ σπέρει, Κον.)

ἥ

"Ασπρος κάμπος
μαῆρα γύδια
καὶ χαρά στον πὲ τάζει. (Χονᾶ.)

(Τὸ βιβλίο

Παραλλαγαί : Λαογ. Πολ. τ. Β' σ. 336, 23. Δημ. Ἀνθ. σ. 176, Φ. Σ. Κ/πόλεως τ. Η' σ. 490, 14. 515, 17. Ζωγ.' γ σ. 373, 27. 414, 29. Ἔθν. Μοῦσα σ. 71, 11. Δοκιμ. σ. 30. Περισυν. σ. 317, 4.

23. "Λασπρο—ἄποι σὰν τυρί¹
καὶ τυρὶ δὲν εἶναι
ἔχει φύλλα σὰ δενδρὶ²
καὶ δενδρὶ δὲν εἶναι
"Έχει ποντικιοῦ νουρά
καὶ ποντίκ' δὲν εἶναι. (Χονᾶ. Πραμ.)

(Τὸ φελάν')

Παραλλαγαί : Λαογ. Πολ. τ. Β' σ. 193, 2. 33 σ. 26 Νεοελ. Ἀναλ. τ. Α' σ. 236,
248 Ζωγ.'λγ. τ. Α' σ. 190. 3. 414, 14. Ἰστ. Τραπ. σ. 271. Δοκιμ. σ. 31.

24. "Αψυχο ψυχὴ δὲν ἔχει
καὶ ψυχὴ παίρνει καὶ φέγει. (Ιωάν. Χονᾶ.)

(Τὸ καΐκι)

Παραλλαγαί : Δοκιμ. σ. 33. Λαογ. Πολ. τ. Β' σ. 337, 30. Δημ. Ἀνθ. σ. 176. Φ. Σ. Κ/πόλεως τ. Η' σ. 400, 9. 490, 16. τ. Θ' σ. 350, 8. τ. ΙΔ' 261, 5. τ. ΙΗ' σ. 220, 11. Ζωγ.'Αγ. σ. 373, 28. 415, 33. Χιακ.'Αναλ. σ. 165, 11. Μασεδ. σ. 314, 40.

Παράφρασις ἀπομεμακρυσμένη τοῦ βυζαντινοῦ αἰνίγματος (Χφον φ. 56^η):

Ζῷον τι πεζόν, ἄλλὰ νικτὸν εἴρεθι
ἔμφυγον, ἄλλ' ἄφυγον, ἔμπνουν, ἄλλ' ἄπνουν,
ἔρπον, βιδίζον καὶ πτεροῖς κεχρημένον
ἄκοντε καὶ θαύμαζε καὶ δίδου λύσιν.

25. "Αψυχο ψυχὴ δὲν ἔχει
καὶ τὸ γῆ τρυπάει καὶ βγαίνει. (Χονᾶ)

ἢ

Πέταλο τριπέταλο
τρυπάει τὸ γῆ καὶ βγαίνει. (Ηρακ.)

(Ἡ μανιτάρα)¹⁾.

26. Βόῖδι δὲν εἶναι, κέρατα ἔχει.

Γαῖδαρος δὲν εἶναι σαμάρος φοράει

Γραιματικὸς δὲν εἶναι
περπατεῖ καὶ γράφει. (Χοιλ.)(Ο βόρβολος)²⁾

Παραλλαγαί: Λαογ. Ηολ. τ. Β' σ. 342, 61. Νεοελ.'Αναλ. τ. Α' σ. 202, 50. 220, 157.
Κυπρ. τ. Β' σ. 292, 50. Ζωγ.'Αγ. τ. Α' σ. 414, 20. Φ. Σ. Καπόλεως τ. Η' σ. 516, 34.
Ἐθν. Μούσα σ. 83, 26. Δοκιμ. σ. 30 καὶ 32.

27. Βασίλιας δὲν εἶναι
κορόννα φοράει,
δολοῖ δὲν εἶναι
τεσ' ὄφες μετράει. (Ηρακ.)

(Ο κόκκος)

Παραλλαγαί: Λαογ. Ηολ. τ. Β' σ. 337, 31 Νεοελ.'Αναλ. τ. Α' σ. 226, 188. Μα-
σεδ. σ. 308, 18. Χιαχ.'Αναλ. σ. 169, 36.

28. Βλαχοῦλα ἔνενεται
βλαχόπλο νελένεται. (Ηρακ.)

(Ἡ ρόκα καὶ τὸ ἀδφάχτι)

Παραλλαγαί: Περισσον. σ. 323, 46

Σημ. Στιχ. 1 φράγγα στιχ. 2 φράγγος

29. Γαῖδούρι μανιταριούτσονο
πονηράρια δοικανῖς. (Λοβ.)

ἢ

"Ἔνα λιωντζουρον δαμάλ"
πονηράρια δοικανῖς. (Λοβ.)

(Ο φοῦρνος)

Παραλλαγαί: Λαογ. Ηολ. τ. Β' σ. 347, 94. Παναθ. τ. Η' σ. 310, 1. Ζωγ.'Αγ. τ.
Α' σ. 414, 28. Νεοελ.'Αναλ. τ. Α' σ. 212, 106, 246, 299.

Σημ. Ἐγ τῇ Λαογ. Ηολ. γράφεται ἡ ἐξῆς Κυθηραϊκή παραλλαγή :

Τὸ καπρίτσινο μοιλάρι
κοκκαλίζει τὸ μετριάρι.

¹⁾ Τὸ μανιτάρι, δὲ μόνης.²⁾ κοκλίας.

30. Γύρῳ γύρῳ γυλοτρόῳ
καὶ ἀπὸ μέσαι μαλλιαρῷ.
Ἄν τὸ βάδης στή φροτή
γίνεται καὶ χαριτ. (Χοιλ.)

(Τὸ κάστανο)

Παραλλαγαί: Δοκιμ. σ. 31, Κεφ. τ. Β' σ. 167, 21. Παναθ. τ. ΙΘ' σ. 308, 24. Λαογ. Πολ. τ. Β' σ. 335, 20. Μασεδ. σ. 304, 1. Νεοελ. Ἀναλ. τ. Α' σ. 217, 140. Ἐν Ηερισου. σ. 327, 47 ὥπερχει ἡ ἔξης παραλλαγή:

Χειροτοῦ καὶ χαλκοτοῦ
καὶ ἀπὸ μέσαι στὸ μαλλί^{την} μὴ καρδιὴ καλῇ.

Σημ. Ο ίστ. παρουσιάζει τὰς ἀκολούθις ως παραλλαγάς:

"Ἄπ" ὅξει πόξει μαγλιγό (Λαογ. Πολ.)
"Ἄπ" ὅξει ἀπ" ὅξει γλυρυγτό (Λαογ. Πολ.)
"Οξει" εἰν" ἀγκυλερό. (Δοκιμ.)

31. Εύρι ἀπόν δοκὶ γιοιμέτο
ποδολόγες μαζομένες,
ἄν τις κόψῃς τὶς καρπιένες
γλίγορα οὐ πᾶς στὸν τάφο. (Χοιλ.)

(Τὸ κοιλιὰ μὲ τ' ἀντερα)

32. Γυρίζ τρυγρίζ
καὶ στ' γονιὰ πίει καὶ καθίζ. (Χοιλ.)

(Τὸ σκούπα)

Παραλλαγαί: Λαογ. Πολ. τ. Β' σ. 338, 35 Κεφ. τ. Β' σ. 170, 39. Νεοελ. Ἀναλ. τ. Α' σ. 194, 7.

33. Λιχτιλίδι πτυρυωτό,
πτυρυωτὸ καμαρωτό,
βρέχει καὶ χιονίζεται,
καὶ πάλι διχτυλίδ' είναι. (Χοιλ.)

(Τὸ πηγάδ')

34. Λιχτιλίδι πέρινο,
πέρινο ξεπίρινο,
στὸ γκρεμὸ γκρεμίζεται,
πέριτει δὲν τουκίζεται. (Χοιλ.)

(Τὸ φίδι)

Παραλλαγαί: Λαογ. Πολ. τ. Β' σ. 338, 36 μὲ λόσιν τὸ φεγγάρι. Λαογ. Κυρ. μ. Α' σ. 333. Νεοελ. Ἀναλ. τ. Α' σ. 222, 342. Φ. Σ. Κ/πόλεως τ. Η' σ. 400, 3. τ. ΚΑ' σ. 365, 6. Κυρ. τ. Β' σ. 294, 86, 297, 131 Ἐφ Φιλομ. 1866 τ. ΙΔ' σ. 1080. Δημ. Ἀνθ. σ. 173. Ἐν Δοκιμ. σ. 34 καὶ Ηερισου. σ. 319, 17 ἀλαντάη ἡ ἔξης παραλλαγή:

Κανέτι πήλινο
πήλινο τοιπήλινο
πό γκρινό γκρινίζεται
τέλειες δὲ όμιζεται.

Σημ. Αἱ παραλλαγαὶ ἔχουν τριπόδιον ἄντι ἔπειρον.

35. Λέξεις πεθαλίν
καὶ ὅλι τόσο γυρνᾶν,
δόντων μὲν καὶ πάντα κάτω,
γὰρ να βοῦ δὲ καρφῷ τῷ βάτῳ (Κον.)

Ἡ

Πέντε-δέκα καρβαλῶν
δόδεκα βαρυκοντῶν
ἢ μαργαρίτων τὰ φροτίόν
καὶ ὁ παπλοῦς τὰ ξυφροτόν. (Χον.)

Ἡ

Τὰ φρεγγίτια, τὰ λοιπά,
οἱ τζοινράς, ἢ ταυταρέλιο
πέντε-δέκα τὰ μαζών(οι)ν
καὶ δι τσαούης τὰ ξεφροτόν. (Πραμ.)

(Τὰ δάχτυλα, τὰ δόντια, ἢ γλώσσα, τὸ στομάχ, ὁ κῶλος)

Παραλλαγαὶ: Λαογ. Πολ. τ. Β' σ. 341, 78. Νεοελ. Ἀναλ. τ. Α' σ. 196, 17. 205,
66 καὶ 67. 216, 132. 225. 178. 239. 260. Φ. Σ. Κ' πόλεος τ. Η' σ. 514, 5. τ. ΚΑ' σ. 165,
13. Κυπρ. τ. Β' σ. 293, 67. Χτακ. Ἀναλ. σ. 166, 18. 181, 100. Παναθ. τ. 17' σ. 288.
Δημ. Ἀνθ. σ. 172. Ἐπταλ. σ. 341, 44

36. Δέκας ἀδέρφια διούλεναι
καὶ ἔθρεμφαν ἥντις ἀφέντι,
καὶ ὅταν ἀφέντες πέθανε,
πεθίνειν καὶ τὸ ἀδέρφια. (Πραμ.)

Τὰ δάχτυλα καὶ τὸ σῶμα)

37. Δισονήφεκτὸν ἀντερέντο
μὲν ἀέρα γιούμενο
στὸν φτέρην ματιῖς
καὶ στὸν μύτην βαρόσι. (Πραμ.)

Ἡ

Ἄντερός γναί τὸ δοξάρι
καὶ ἀνεμως τὸ σαΐτάρι

τ' φτέρα σμιδεῖ²
καὶ τ' μήτ³ γυρεῖ⁴. (Πραι.)

(Η πορδί)

38. Λινὸς ἀδέφηρια ἥταν
καὶ μνων ἀφάλη εἶχαν. (Χοιν.)
(Τὸ φαλ.δ')

39. Λινὸς πλινθαλόεροι
τριβοῦντ⁵ ἀπὸ τὰ γέννητα. (Τοιν.)
(Τὰ λανάρια)

Παραλλαγαὶ· Ἐν τῷ Λαογ. Πολ. τ. Β' σ. 338, 38 γράφεται ἡ κατοικέσσα μὲν λίνη
«τὰ χειρόκτια»:

“Ἐχει δινὸς καὶ λινὸς ἀδέφηράκτη
καὶ τριβοῦντ⁶ ἐνοῦ τ' ἀλλοντ⁷ τὰ γέννητα.

40. Λινὸς κρετάν,
δινὸς κατ' ρᾶν,
ἡ μήτ⁸ στοὺν κῶλο
καὶ δικῶλος στ' μήτ⁹. (Κον.)

(Τὸ ἀρμεγμα)

Ἐν Φ. Σ. Κ/πόλεως τ. Η' σ. 513 ἀναγράφεται ἡ παραλλαγή :

Δέκα τραβᾶντε
δινὸς κατουρδᾶντε
δικῶλος στὶγν πέτρα
ἡ πέτρα στὸν κῶλο.

Παραλλαγαὶ ἔτεραι : Λαογ. Πολ. τ. Β' σ. 347, 91. Κυπρ. τ. Β' σ. 292, 48 καὶ 49

41. Ἀδῶ καθίστημε
καὶ ἔχει πέρα τρόμο. (Χοιν.)
(Τὸ δρέκ')

42. Ἀδῶ είμαι
καὶ ἔχει βρίσκομαι. (Χοιν.)
(Η φωνὴ)

43. Λινὸς φωλιαῖσθαι τ' ἄστα

καὶ ἔχει πέρα βρίσκον τ' ἀδύα. (Χοιν.)

η̄

Λινὸς φωλιαῖσθαι τὸν κότον μή
καὶ κεῖ πέρη γεννάει. (Πραι.)

(Η κολοκθιά)

44. Εἴμαι^{*} εἰχοστέσσομαι
καὶ τὸν κόσμο γιορίσαιε.
“Οσ^{*} μας δέχτηκαν
ξ(υ)λιές χόρτασσε. (Προφ.)

(Τὸ γράμματα)

45. Εἴμαι^{*} εἰχοστέσσομαι
καὶ εἴρη^{*} καπτάνως
καὶ οὐ^{*} ἔγω χαθῶ
ζανέναις ἄγ^{*} δὲ βγῆς. (Προφ.)

(Τὸ γράμματα)

46. Εἰν^{*} ἔνα πλί^{*}
π^{*} γεννάει ἀπ^{*} τ^{*} μήτ^{*}. (Χοιλ.)

(Τὴν πέννα)

Παραλλαγή : Μ. Ἡμερ. σ. 306

47. Ἐκκλησούλις ταυτοτή^{*}
μὰ βεργούλα τὴν κρατεῖ. (Προφ.)
(Τὴν διεργάλα)

Ἐν Παναθ. τ. ΙΘ' σ. 308, 16 ισάρχει ἡ ἀκόλουθος μὲ λόσιν «τὸ μανιάρι»:

Τέντα τέντα τεντοτή^{*}
καὶ ἔνας στύλος τὴν κρατεῖ.

48. Ἐνας κοντὸς κοντούτο^{*} κος
μὲ τὰ ποντὰ τὰ μ^{*}στίκια. (Χοιλ.)
(Τὸ κρομμόδι)

Παραλλαγή : Μ. Ἡμερ. σ. 305.

49. Ἐνα πρᾶμα πάει - πάει
καὶ πίσω δὲν ξαναγυρίζ^{*}. (Χοιλ.)

η̄

Εἰν^{*} ἔνα πρᾶμα
π^{*} πάει - πάει
καὶ πίσω δὲν κ^{*}τάξι. (Προφ.)

(Τὸ ποτάμι)

Παραλλαγή : Λαογ. Πολ. τ. Β' σ. 348, 101. Δημ. Ἀνθ. σ. 176. Ἐθν. Μούσα σ.
71, 23. 109, 40. Νεοελ. Ἀναλ. τ. Α' σ. 239, 265 καὶ 298.

50. Ἐνας πατέρως ἔχ^{*} δώδεκα παιδιά
καίσε παιδί εξῆγντα θυγατέρες
ματές ασπρες καὶ ματές μαῦρες. (Χοιλ.)

ii

Εἶδα γὰς δένδρο ποῖηται δόδεκα κλωνάρια,
καθὲ κλωνάρι τριάντα φύλλα (Λοβ.)
ὅπὸ τὸ μὲν μέρος ἀσπροῦ
καὶ ὅπὸ τὸ οὐλλοῦ μαύρου. (Χονλ.)

(Ο χρόνος)

Παράφρασης τοῦ λέγουμονού ανίγματος (Άνθ. Παλ., ΙΔ', 101) :

Ἔις ὁ πιστήρ, παιδες δυοκαιδεκας τῶν δὲ οὐ ἐκάστοτε
τοῖνδες τριήκοντα διένδυμα εἶδος ἔγονται
οἵ μεν ἱεραὶ γαστιν ιδεῖν, οἱ δὲ αὖτε μέλαιναι
ἔσθιέντοι δὲ τὸ ἔσθια, ἀποφθινθονται ἀπαντι.

51. "Ἐνα ἄνδερο τριαντά

Θυδιδοῦλο τραγονδάρι. (Ιραρ.)

(Η καρβάνα)

Παραλλαγαί: Λαογ. Πολ. τ. Α' σ. 175, τ. Β' σ. 334, 10, 335, 18, 348, 99. Νεοελ.
*Αναλ. τ. Α' σ. 251, 331. *Εθν. Μούσα σ. 71, 14.

52. "Ἐνα λάιρ" πάρι - πάρι

καὶ ακοτάν" λαριάκια. (Χονλ.)

(Τὸ γτέν')

53. "Ἐνα τραῖ μιχρὸ τραῖ

μὲ δόδεκα τομίαι. (Πραρ.)

(Τὸ χρομόδ')

54. "Ἐνα πράμιτ π" φ(ν)τόν"

καὶ ἔγι" κυπέλλο καὶ βρυσά. (Πραρ.)

(Η μαντάρα)

55. "Ἐνα τραῖ θελεῖτ τραῖ

δίχως νονδά δίχως μαλλί. (Πραρ.)

(Ο θάκας)

Παραλλαγαί: Ηεριουν. σ. 322. 41.

56. "Ἐνας κόκοτος στ' τζέπ"

π"λαδίεις ὥποτε θέλ". (Χονλ.)

(Τὸ ψολό)

*) Τὸ μαντάρι.